

[Torben Lund]

har begået en alvorlig forbrydelse, og det, der sigtes imod, er jo spirituskørsel, som har legemsskade eller dødsfald til følge.

Selv om det naturligvis kan virke anstødeligt og forargeligt, når man er ude for spirituskørsel af den art, finder vi det alligevel betænkeligt og uacceptabelt, at man skulle kunne bruge den udvidede retshåndhævelsesarrest, når det drejer sig om en forbrydelse, der består i uagtsomhed. Vi mener, at der i disse sager bør lægges afgørende vægt på gerningsmandens forsæt til at ville begå en grov voldsforbrydelse, og derfor har vi stillet forslag om at få denne del af lovforslaget ud.

Det glæder mig så i øvrigt meget, at også regeringspartierne – og jeg håber andre partier – vil støtte vores ændringsforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Det glæder mig da, at hr. Torben Lund var i en sådan tilstand nu, at han var rede til at komme med et indlæg ad lovforslag nr. L 135. Dette være sagt på baggrund af de nys gjorte bemærkninger.

Dernæst vil jeg gerne kommentere ændringsforslagene til spørgsmålet om varetægtsfængsling, og jeg vil omtale ændringsforslag nr. 2 først, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man skal kunne varetægtsfængsle i tilfælde af visse lovovertrædelser, der er uagtsomme. Der vil jeg blot føje til, at det måske nok er en fejl, at det i betænkningen er kommet til at stå som alene værende et forslag stillet af Socialdemokratiet. Vi har drøftet det under udvalgsarbejdet, og ihvorvel der i visse tilfælde, hvor der i forbindelse med spritkørsel er sket uagtsomt manddrab, kan være særdeles tungtvejende grunde for at ønske, at man kunne gøre brug af at varetægtsfængsle, er vi alligevel nået til – og det er for vort vedkommende ganske klart, at vi slutter os til det ændringsforslag, der er stillet – at man ikke i tilfælde af uagtsomhedslovovertrædelser skal komme ud for varetægtsfængsling.

Men jeg vil gerne her føje ind, at det i den forbindelse må understreges, at man ved sager af denne karakter må sørge for, at der under alle forhold sker den hurtigst mulige pådømmelse af sager, efter at en sådan lovovertrædelse er begået – naturligvis på en sådan måde, at det er en fuldt betryggende retssag, der gennemføres, men således at

sanktionen falder meget, meget kort tid efter den handling, der er tale om. Så meget om det.

Dernæst er der spørgsmålet om ændringsforslag nr. 1, nemlig om det skal kunne være den samme dommer, der dømmer i sager ved den endelige dom, når han har foretaget varetægtsfængsling under sagen. Da jeg har en ubetinget tillid til den danske dommerstand, tror jeg slet ikke, at man egentlig behøvede at have en sådan bestemmelse om, at det ikke kunne være den samme dommer, for jeg tror ganske givet, at dommeren helt vil kunne se væk fra, hvad han har skullet tage stilling til i forbindelse med varetægtsfængslingen, når han skal pådømme sagen endeligt.

Dertil kommer, at det jo alene er i tilståelses-sager, at den juridiske dommer dømmer alene, mens han i andre sager har to lægdommere med og dermed for så vidt er i mindretal i det dommerkollegium, der skal fastlægge den endelige dom og udmåle den.

Ud fra den betragtning kunne man godt sige, at man måske finder, at bestemmelsen er overflødig, men under hensyn til, at vi skal lave ændringer af retsplejeloven, er det meget afgørende for mig, at Tinget vedtager disse i bred enighed eller i hvert fald i så bred enighed, som det er gørligt, og derfor er vi nået dertil, at vi vil afgive vor stemme for det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag på dette område, således at det i de relativt få sager, hvor det kommer på tale, at der er varetægtsfængslet af retshåndhævelsesgrunde og alene af disse, skulle være givet, at man ikke skulle komme ud for, at det er samme dommer, der kommer til at dømme. Det er alene denne snævre del af sagerne, og derfor kan vi give vores stemme dertil.

Det ser jo i øvrigt ud til, at vi nu er ved at nå til vejs ende med denne lovgivning, således at der bliver mulighed for at foretage varetægtsfængsling af retshåndhævelsesgrunde i grove voldssager. Det hilser jeg med tilfredshed og vil gerne sige i øvrigt om den debat, der har været om overhovedet at varetægtsfængsle af retshåndhævelsesgrunde – den debat havde vi, før vi lavede lovændringen i 1978 – at jeg aldeles ikke ser nogen grund til at genoptage den nu.

Bjørn Elmquist (V):